

РЕШЕНИЕ

№ 1851

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 14.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10136** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.118 от КСО.

Образувано е по жалба на И. Х. Н. срещу Решение №1040-21-410/09.04.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 30604/03.08.2021г., с което злополуката, станала с жалбоподателя не се приема за трудова.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно и необосновано. Не се споделя изводът, че злополуката е настъпила по време на платен годишен отпуск. Представена е заповед на работодателя за отпуск, но липсват доказателства, че за тази заповед е уведомен жалбоподателя, че следва да не е на работа. Счита, че не е проведено пълно и задълбочено разследване, а представената заповед за отпуск е антидатирана и представлява защитната теза на работодателя. Жалбоподателят твърди, че не е подписвал молба за платен годишен отпуск, не е могъл да представи болничен лист, тъй като е бил уверяван от неговия работодател, че не следва да се съставя такъв документ, както и че злополуката не следва да бъде декларирана като трудова пред ТП на НОИ.

В проведените три съдебни заседания жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – директора на ТП на НОИ С. - град чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересовано лице [фирма], представлявано от В. Д., редовно призовано не

се представлява.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Пострадалият И. Х. Н. е представил в ТП на НОИ декларация за трудова злополука на 16.06.2021г. същият е работил на длъжност „общ работник строителство на сгради“ по трудов договор от 21.04.2020г. в [фирма], с работно място база на дружеството на [улица] [населено място]. След извършена проверка се установило, че на 02.03.2021г. по време на годишен отпуск, около 11,30 часа И. Н. е свивал ламарина на преса. Пресата имала теч на масло и се затворила сама, вследствие на което получил ампутация на показалеца на лява ръка. В лист за преглед на пациент от 02.03.21г., издаден от УМБАЛСМ „Пирогов“ е записано: Ампутация през дисталната фаланга на втори пръст на лявата ръка, не е издаден болничен лист за временна неработоспособност с причина „трудова злополука“.

Органите на НОИ са приели, че не е налице трудова злополука, тъй като не се установява функционална причинна връзка между настъпилото с И. Х. Н. увреждане и извършваната от него работа на 02.03.21г. по време на платен отпуск. От анализа на представените документи: трудов договор, длъжностна характеристика, служебна бележка, заповед за платен годишен отпуск, медицинска документация, обяснения на И. Н. и Х. К. е направен извод, че увреждането на жалбоподателя е настъпило по време на ползване на платен годишен отпуск. Протоколът за резултата от извършеното разследване на злополуката е приложен на лист 23 по делото. Според протокола свидетели на злополуката са Х. И. К. – заварчик и М. К., който има сключен трудов договор след деня на злополуката, считано от 23.03.2021г. И. Н. е бил транспортиран от базата на [улица] до УМБАЛСМ „Пирогов“ от колеги. Осигурителят [фирма] уведомява с писмо от 09.07.21г. ТП на НОИ, че книги за инструктаж по БЗР не може да представи, защото били изгубени. Протокол за разследване на злополуката няма, защото няма такава, служебни бележки няма, тъй като няма разследване. Обяснения на свидетели също няма. Представена от работодателя е заповед от 26.02.2021г., издадена на основание чл.173, ал.4 от КТ от управителя на [фирма], съгласно която в периода от 01.03 21г. до 21.03.21г. всички служители поименно изброени в заповедта, включително и И. Х. Н. да ползват платен годишен отпуск в размер на 14 работни дни.

Според обясненията на пострадалия от 16.06.21г. докато са пътували за „Пирогов“ В. Д. – собственик на [фирма] ги е предупредил да кажат, заедно с колегата му Х. К., че се е ударил с чук вкъщи, в противен случай няма да им изплати заплатите.

Х. К. дава обяснения, че на 02.03.21г. е отишъл на работа в 8.00 часа в цеха и шефа му казал да свиват улуци на пресата. Пресата се е затворила сама, защото е много стара и изпускала масло от маркучите. Имат нужната квалификация за работа с тази преса, но нямат инструктаж.

Видно е от протокола също, че управителят на [фирма] не е оказал съдействие на контролния орган от инспекцията по труда да изпълни служебните си задължения, в нарушения на чл.402, ал.2 от КТ.

Отбелязано е, че с И. Х. Н. е разговаряно по телефона, протоколът не му е връчван, тъй като в момента е в чужбина.

Заповед за отпуск №01-02/26.02.2021г. е издадена от управителя на [фирма] на

основание чл.173, ал.4 от КТ: „Работодателят има право да предостави платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие по време на престой повече от 5 работни дни, при ползване на отпуска едновременно от всички работници и служители, както и в случаите, когато работникът или служителят след покана от работодателя не е поискал отпуска си до края на календарната година, за която се полага.“ Не става ясно кое е фактическото основание за издаване на заповедта, тъй като в разпоредбата на чл.173, ал.4 КТ са посочени две отделни хипотези.

При така установените факти, Административен съд София – град, III-то АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Чл.55, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване определя трудовата злополука като всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна, тъй като е било допуснато съществено нарушение на административно-процесуалните правила, водещо до накърняване правото на защита на лицето, подало декларация за трудова злополука. Актът е и необоснован, което води до материална незаконосъобразност, тъй като не са били анализирани всички събрани при проверката доказателства – обясненията на пострадалото лице и колегата му.

Чл. 58, ал.6 от КСО разпорежда, че резултатите от разследването се оформят в протокол в типизирана форма, който е валиден до доказване на противното. Екземпляр от протокола се връчва от териториалното поделение на Националния осигурителен институт на пострадалия или на неговите наследници и на осигурителя/предприятието ползвател.

Разпоредбата на чл.11 от Наредбата за установяване, разследване, регистрирани и отчитане на трудовите злополуки отново уточнява, че лицата по чл. 58, ал. 4 и 5 от КСО подписват протокола по чл. 10, че са запознати с него, и ако не са съгласни с констатациите или с начина на провеждане на разследването, в 3-дневен срок дават писмени възражения, които се прилагат към протокола.

В случая протоколът на лист 24 (гръб) не е подписан от пострадалия, не е ясно какво е разговаряно с него по телефона, не му е връчен препис не е ясно защо не му е изпратен препис, за да се запознае, за да може да упражни правото си на писмени възражения. Това е грубо нарушаване на правото му на защита, което е опорочило процедурата по издаване на разпореждането, с което злополуката не е призната за трудова. Членовете на комисията са признали, че не могат да изискват свидетелски показания от присъствалите на злополуката лица, но не са обсъдили наличните писмени обяснения на пострадалия и колегата му Х. И. К.. Обясненията не си противоречат, а напротив, от тях се изяснява, че в деня на злополуката и двамата са били на работа в цеха и им е било разпоредено от В. Д. да навиват ламарина за улуци на преса, която е била стара и неизправна. Предвид това, се явява необосновано заключението на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, че в деня на злополуката И. Х. Н. е бил в разрешен му платен годишен отпуск. Заповедта за отпуск от 26.02.2021г. няма достоверна дата, поради което следва да се преценява от съда с

оглед на останалите доказателства по делото, включително обясненията на Х. К., който заявява, че от 2015г. не му е разрешавана отпуската. След инцидента е поискал отпуската, но шефът му отговорил, че не може и го уволнява дисциплинарно.

Съгласно чл. 58, ал.1 от КСО териториалното поделение на Националния осигурителен институт съвместно с Инспекцията по труда, комитетите и групите по условия на труд и други компетентни органи в зависимост от случая разследват всяка смъртна трудова злополука, всяка злополука, причинила увреждане на повече от 3-ма работещи, както и всяка злополука, за която има основание да се предполага, че ще доведе до инвалидност. В случая са били налице данни за злополука, за която има основания да се предполага, че ще доведе до инвалидност, тъй като е бил ампутиран показалеца на пострадалия. Видно от протокола, в комисията е участвала Р. Г. – главен инспектор Д“ИТ“ С., като е констатирано нарушение на работодателя на чл.402, ал.2 от КТ, липса на книги за инструктаж и неосказване на съдействие за разследване на злополуката. При тези констатации, длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО необосновано се е позовало единствено на представената заповед за отпуск, като изцяло е пренебрегнало останалите налични доказателства, сочещи друга фактическа обстановка. Не е изпълнено задължението на органите на НОИ по чл.58, ал.2 от КСО, чрез тяхното разследване да се установят:

1. причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука;
2. вида на уврежданията;
3. други сведения, които ще подпомогнат териториалното поделение на Националния осигурителен институт да се произнесе за характера на злополуката.

Поради изложеното, решението на директора на ТП на НОИ и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни и следва да се отменят, а преписката да се върне за ново произнасяне от длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО. Административното производство следва да се повтори от стадия, в който е допуснато същественото процесуално нарушение - протоколът №55 от 28.07.21г. следва да се връчи по надлежния ред на пострадалия И. Х. Н., като му се осигури възможност да подаде възражения. При произнасянето си длъжностното лице по чл.60, ал.1 КСО следва да обсъди и да се позове на всички събрани доказателства по преписката, като установи причините и обстоятелствата за възникване на злополуката, вида на увреждането – дали е довело до инвалидност и всички други сведения по отношение на [фирма], които ще го подпомогнат да се произнесе за характера на злополуката.

Жалбоподателят не е доказал разности по делото, поради което такива не могат да му бъдат присъдени.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Х. Н. Решение №1040-21-410/09.04.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град и потвърденото с него Разпореждане № 30604/03.08.2021г., с което злополуката, станала с жалбоподателя не се приема за трудова.

ВРЪЩА административната преписка на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ С. за ново произнасяне при изпълнение на дадените от съда указания. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на РБългария.

СЪДИЯ: